

Upravni sud u Osijeku

UDK: 347.998.85(497.5 Osijek)(094.8)

PRAVO POLICIJSKIH SLUŽBENIKA NA GRAĐANSKO ODIJELO

Čl. 2/1. Pravilnika o načinu i uvjetima za ostvarivanje prava policijskih službenika na građansko odijelo, NN 64/11

Pravo na građansko odijelo ima policijski službenik koji, sukladno opisu poslova radnog mjesta, tijekom kalendarske godine obavlja policijske poslove primjenom policijskih ovlasti isključivo u građanskom odijelu.

Iz obrazloženja:

»Iz podataka spisa kao nesporno proizlazi da je tužitelj policijski službenik Ministarstva unutarnjih poslova, Policijske uprave ..., Ureda načelnika, u zvanju samostalnog policijskog inspektora, koji je raspoređen na radno mjesto policijskog službenika za zakonitost postupanja.

Prema navodima tužbe, sporno je obavlja li tužitelj kao policijski službenik policijske poslove primjenom policijskih ovlasti te obavlja li te poslove isključivo u građanskom odijelu da bi ostvarivao pravo na to odijelo iz čl. 2. Pravilnika o načinu i uvjetima za ostvarivanje prava policijskih službenika na građansko odijelo (dalje: Pravilnik).

Iz obrazloženja osporavanih rješenja proizlazi da je tužitelj odbijen sa zahtjevom za priznavanje prava na građansko odijelo za 2011. godinu zato što je raspoređen na radno mjesto policijskog službenika za zakonitost postupanja te da, prema očitovanju zamjenika načelnika Policijske uprave, tužitelj prati primjenu policijskih ovlasti drugih policijskih službenika u taktičkom, tehničkom i metodološkom smislu te da prilikom obavljanja tih poslova ne primjenjuje direktno policijske ovlasti prema odredbi čl. 13. Zakona o policijskim poslovima i ovlastima. Navodi se i da glavni ravnatelj nije odobrio prijedlog nadležnog rukovoditelja da tužitelj ostvaruje pravo

na građansko odijelo te da je putem Ekonomata nadležne Policijske uprave utvrđeno da tužitelj može zadužiti službenu odoru.

Načini i uvjeti za ostvarivanje prava policijskih službenika na građansko odijelo propisani su navedenim Pravilnikom, kojim je prema odredbi čl. 2. predviđeno da pravo na građansko odijelo, prema odredbama Zakona o policiji i Pravilnika, ima policijski službenik koji, sukladno opisu poslova radnog mjesta, tijekom kalendarske godine obavlja policijske poslove primjenom policijskih ovlasti isključivo u građanskom odijelu. Odredbom čl. 3/1. Pravilnika popis policijskih službenika iz čl. 2. Pravilnika sastavlja se na temelju prijedloga nadležnih rukovoditelja, a odobrava ga glavni ravnatelj policije, a u st. 2. istog članka propisano je da policijskim službenicima iz st. 1. ovoga članka Ministarstvo unutarnjih poslova jednom godišnje osigurava pravo na građansko odijelo.

Prema čl. 3./1. Zakona o policiji, policijski službenik, u smislu ovoga Zakona, policijski je službenik prema Zakonu o policijskim poslovima i ovlastima i službenik Ministarstva koji obavlja poslove usko povezane s policijskim poslovima.

Odredbom čl. 6. Pravilnika o načinu provedbe unutarnje kontrole i nadzora rada službenika i ustrojstvenih jedinica Ministarstva unutarnjih poslova policijski službenici koji provode unutarnju kontrolu primjenjuju policijske ovlasti propisane Zakonom o policijskim poslovima i ovlastima.

Člankom 15/1. Zakona o policiji predviđeno je da policijski službenici pod jednakim uvjetima ostvaruju prava iz ovoga Zakona.

Odredbom čl. 28/1. Zakona o policiji propisano je da policijski službenik zadužuje službenu značku, službenu iskaznicu, oružje i streljivo, službenu odoru te drugu propisanu opremu. Prema st. 2. istoga članka Zakona, iznimno od st. 1. toga članka, službenu odoru ne zadužuje policijski službenik koji poslove svog radnog mjesta obavlja isključivo u građanskom odijelu. Stavkom 3. određeno je da službenu odoru zadužuje osoba koja se osposobljava za policijskog službenika, pod uvjetima iz propisa o odorama policijskih službenika, a stavkom 4. da pravo na građansko odijelo ima policijski službenik koji obavlja policijske poslove primjenom policijskih ovlasti, isključivo u građanskom odijelu.

S obzirom na to da je tužitelj nedvojbeno policijski službenik za zakonitost postupanja koji, prema čl. 6. Pravilnika o načinu provedbe unutarnje kontrole i nadzora rada službenika i ustrojstvenih jedinica Ministarstva unutarnjih poslova, obavlja policijske poslove primjenom policijskih ovlasti, 'mišljenje' zamjenika nadležne policijske uprave, na kojem se temelje obrazloženja osporavanih rješenja da tužitelj ne primjenjuje 'direktno' po-

licijske ovlasti, nije utemeljeno na Zakonu o policiji, Zakonu o policijskim poslovima i ovlastima niti na odredbama navedenog Pravilnika.

Osnovano upozorava tužitelj u tužbi da u navedenim propisima nije predviđeno razlikovanje na 'direktnu' i 'indirektnu' primjenu policijskih ovlasti niti da je moguće takvu ovlast *ad hoc* dati da bi se slijedom toga policijski službenici mogli razlikovati na one koji primjenjuju policijske ovlasti u obavljanju policijskih poslova i one koji te ovlasti ne primjenjuju, a za to razlikovanje policijskih službenika ne postoji podloga u Zakonu o policiji niti drugim propisima. Također, prema čl. 15/1. Zakona o policiji, predviđeno je da policijski službenici pod jednakim uvjetima ostvaruju prava iz toga Zakona te im je zajamčena ravnopravnost.

Nadalje, budući da iz dopisa Odjela pravnih, financijskih i tehničkih poslova, Ekonomata, od 9. veljače 2012., pribavljenog tek u ponovnom postupku pred prvostupanjskim tijelom određenom rješenjem Odbora za državnu službu, proizlazi da bi tužitelj mogao zadužiti policijsku odoru, a za tu činjenicu tužitelj tvrdi da je nije niti znao, značilo bi da tužitelj kao policijski službenik koji ima zaduženu službenu značku, službenu iskaznicu, oružje i streljivo i ima pravo na policijsku odoru nedvojbeno obavlja policijske poslove primjenom policijskih ovlasti. Stoga tužitelj osnovano upozorava na činjenicu da budući da može zadužiti policijsku odoru, slijedom toga bi, prema 'mišljenju' zamjenika načelnika policijske uprave, bio policijski službenik u policijskoj odori koji ne primjenjuje policijske ovlasti u obavljanju policijskih poslova. Budući da se na navedenom 'mišljenju' temelje osporavana rješenja, prema kojem tužitelj ne primjenjuje 'direktno' policijske ovlasti, što je suprotno prethodno iznesenom, ta rješenja nisu utemeljena na odredbama niti jednog propisa. Stoga Sud ocjenjuje da obrazloženja osporavanih rješenja nisu dana u skladu s odredbama čl. 98/5. Zakona o općem upravnom postupku (NN 47/09) jer ne sadržavaju razloge utemeljene na zakonu zbog kojih nije usvojen zahtjev tužitelja te činjenično stanje nije pravilno utvrđeno.

Bez obzira na činjenicu koja proizlazi isključivo iz dopisa Ekonomata od 9. veljače 2012. da je tužitelj mogao zadužiti službenu odoru, iz podataka spisa i izjave samog tužitelja na raspravi pred ovim Sudom proizlazi da tu odoru tužitelj nije zadužio u 2011., a niti kasnije, niti je o pravu na nju bio upoznat, a to proizlazi iz prijedloga nadležnog rukovoditelja koji je tužitelja stavio na popis policijskih službenika iz čl. 2. Pravilnika koji ostvaruju pravo na građansko odijelo za 2011., koji popis glavni ravnatelj nije odobrio.

Budući da je predmet spora pravo tužitelja na građansko odijelo za 2011., prema svemu iznesenom i mišljenju ovog Suda tužitelj je nedvojbeno poli-

cijski službenik koji obavlja policijske poslove primjenom policijskih ovlasti. Iz podataka spisa proizlazi da je te poslove obavljao u 2011. isključivo u građanskom odijelu, pa Sud stoga osporavana rješenja ocjenjuje nezakonitima.«

Presuda od 30. travnja 2014.

*Damir Juras**

* Dr. sc. Damir Juras, policijski savjetnik, Ministarstvo unutarnjih poslova Republike Hrvatske, Split (civil servant-adviser, Ministry of Internal Affairs of the Republic of Croatia, Split, e-mail: djuras@mup.hr).